

‘Ze moeten maar naar huis gaan en onderweg zullen ze wel wat eten kunnen kopen...’
Dat moeten de leerlingen van Jezus gedacht hebben. Geen gekke gedachte hoor!
Want zo werkt het immers in de economie tot op de dag van vandaag: vraag en aanbod.
En zo goed als alles is te koop, als je maar geld hebt, want niets is gratis.

Maar Jezus spreekt z’n leerlingen tweemaal tegen. Ten eerste wil hij niet dat ze mensen wegsturen; de mensen moeten bij Hem blijven. Ten tweede moeten de leerlingen ervoor zorgen dat ze allemaal te eten hebben. En net als Jesaja deed, moeten ze tegen de mensen zeggen: ‘Jullie die honger hebben, kom en eet; ook al heb je geen geld, je hoeft niet te betalen.’ God trakteert vandaag.

In Jezus’ optiek is alles een gave van God en kan een mens niets ‘het zijne’ noemen. Alles is gemeenschappelijk bezit en dient om de noden van elke mens te lenigen. Jezus’ economisch denken gaat niet uit van kopen en verkopen maar van weggeven en gratis ontvangen...

Hier is dus geen econoom aan het woord, maar een goede Herder...

De goede Herder wil niet dat de schapen van Hem weggaan, maar dat de kudde bij Hem blijft. Hij zorgt ervoor dat deze niets tekortkomt. Hij heeft medelijden en geneest degenen die ziek of gewond zijn. En let op: de evangelietekst verwijst naar deze symboliek want Jezus zegt heel uitdrukkelijk dat het volk, de kudde als het ware, zich moet neerzetten in het gras... Daar is het goed rusten, daar is er voldoende voor iedereen.

7 is voldoende voor iedereen, 5 broden en 2 vissen.

7, het getal van de volheid, wordt vermenigvuldigd tot 12, het getal van de overvloed.

Die twaalf korven staan er symbool voor dat niemand uit de mand valt; iedereen hoort erbij, uit alle stammen is men welkom. En daar staan wij dan, met onze 24-uurseconomie. Wij vinden het principe van Jezus zo goed als onhaalbaar, en toch...

Ouders hebben alles over voor hun kinderen, sparen kosten noch moeite om hun te geven waar ze behoefte aan hebben... en in zeer arme landen of conflictgebieden gaat deze ouderlijke zorg zeer ver, spaart men zelfs het voedsel uit eigen mond om het aan de kinderen te geven... Mensen zijn dus blijkbaar heel goed in staat om te delen, om weg te geven, gratis en voor niets, ook als het ten koste van zichzelf gaat...

Als wij met z’n allen die weg van geven eens wat meer zouden bewandelen, dan kregen heel wat meer mensen in deze wereld waar ze recht op hebben. Immers, naar Jezus’ voorbeeld mogen we geen mensen wegsturen en is alles op deze aarde van ONS in plaats van van MIJ. Als wij ons gelukkig prijzen en God danken omdat wij hier niets tekortkomen, dan denk ik dat we ook de opdracht hebben zorg te dragen voor anderen, opdat zij geen gebrek lijden. Er is genoeg voorzien, maar het uitdelen ervan laat God graag aan ons over...

Zoals Jezus aan zijn leerlingen die zorg van de bedeling toevertrouwde met de woorden: ‘Geven jullie hun maar te eten...’